

خبر

مخالفت با اعطای نوبل به «ساموئل بکت» یکی از بزرگ‌ترین نمایشنامه‌نویسان تاریخ

اسناد جدید منتشرشده درباره چگونگی اعطای جایزه نوبل ادبیات در سال ۱۹۶۸ حاکی از مخالفت سرسختانه رئیس آکادمی سوئد برای اعطای جایزه به «ساموئل بکت» نمایشنامه‌نویس برجسته ایرلندی‌است.

به گزارش ایسنا به نقل از گاردین، بر اساس وصیت‌نامه «آلفرد نوبل» این جایزه باید به نویسندهای تعلق بگیرد که برجسته‌ترین آثار را در چپتی ایده‌آل نوشته باشد؛ این برنده هر سال توسط اعضای آکادمی سوئد (فرهنگستان ادب سوئد) انتخاب می‌شود و سازوکار انتخاب برنده نهایی پس از ۵۰ سال فاش می‌شود.

بر اساس اسنادی که اخیرا درباره انتخاب برنده نوبل سال ۱۹۶۸ (پس از ۵۰ سال) منتشر شده، «آندرس اوسترلینگ» رئیس وقت آکادمی سوئد با اعطای جایزه نوبل به «ساموئل بکت» مخالف بوده و درباره همسو بودن آثار «بکت» با روح جایزه نوبل تردید فراوانی داشته است.

«اوسترلینگ» در توضیحی می‌نویسد: البته در تاثیر هنری نمایش‌نامه‌های «بکت» تردیدی نیست اما طرز انسان‌گریزانه و بدبینی مفرط در آثار او چشمگیر است. رئیس آکادمی سوئد در سال ۱۹۶۴ نیز با اعطای جایزه نوبل ادبیات به «بکت» مخالف بوده و این کار را پوچ و بی‌هوده توصیف کرده بود.

با این وجود «ساموئل بکت» در میان دیگر اعضای کمیته اسکار سال ۱۹۶۸ چهره‌ای محبوب بود و آنها شفقت انسانی الهام‌گرفته در آثار او را می‌ستودند. در آن سال «آندره مارلو» رمان‌نویس فرانسوی، «ویستن هیو آودن» شاعر انگلیسی و «یاسوناری کاواباتا» دیگر شناس‌های اصلی دریافت‌نوبل ادبیات بودند.

«آزرا پاونده» منتقد و شاعر آمریکایی و «ای ام فارستر» داستان‌نویس انگلیسی نیز به سبب سن بالای‌شان از گردونه رقابت نوبل ادبیات ۱۹۶۸ حذف شدند و «ولادیمیر نوباکف» باز هم به سبب غیراخلاقی خواننده شدن رمان «لولیتا» از سوی داوران کنار گذاشته شد. همچنین «اوژن یونسکو» برای ایجاد بدعت و خلاقیتی جدید در نمایشنامه‌نویسی مورد تمجید قرار گرفت اما به سبب محتوای بحث‌برانگیز آثارش از گزینه‌های اصلی دریافت نوبل ادبیات ۱۹۶۸ حذف شده است.

در این میان «آندرس اوسترلینگ» رئیس وقت آکادمی سوئد در تلاش برای انتخاب «آندره مارلو» بوده است، گرچه این نویسنده در آن زمان وزیر فرهنگ دولت «شارل دوگل» بود. «اوسترلینگ» اعطای جایزه به «کاواباتا» و «ویستن هیو آودن» را نیز توجیه‌پذیر می‌دانسته و در نهایت نیز جایزه به «یاسوناری کاواباتا»ی ژاپنی رسید و هیئت داوران او را به سبب روایت استادانه‌ستود.

گرچه دست «بکت» آن سال از جایزه نوبل ادبیات کوتاه ماند اما او سال بعد (۱۹۶۹) توانست این جایزه را کسب کند. «ویستن هیو آودن»، «آندره مارلو»، «چینوآ آچپه»، «آزرا پاونده» و «ای ام فارستر» هرگز نتوانستند در سال‌های بعد هم برنده نوبل شوند.

«بکت» آثارش را به فرانسه و انگلیسی می‌نوشت و نخستین رمان او «مورفی» در سال ۱۹۳۸ ابتدا در انگلستان و سپس در فرانسه منتشر شد. مهم‌ترین اثر بکت که برایش شهرت جهانی آورد، نمایش‌نامه «در انتظار گودو» است. برخی از آثار دیگرش «ماون می‌میرد»، «مالوسی»، «همه افتادگان»، «آخرین نوار کراپ» و «آخر بازی» هستند.

مشکلات این جشنواره با یک آیین‌نامه بسیار ضعیف، عدم ثبات مدیریتی، نداشتن استراتژی روشن، دخالت‌های غیر فرهنگی و شاید برخی جوایز سفارشی و همچنین مکان برگزاری استیجاری به اوج رسیده است. سوال این است که چرا چنین جشنواره مهم فرهنگی باید با این میزان مشکلات دست و پنجه نرم کند؟ چرا شان روزنامه‌نگاران و اهالی رسانه در این مراسم رعایت نمی‌شود؟ چرا با وجود مخالفت اهالی رسانه با میزبانی سینما ملت باز هم این مکان به عنوان کاخ رسانه‌ای انتخاب می‌شود؟ مدیران این جشنواره چه خصومتی با خبرنگاران و روزنامه‌نگاران دارند؟ این مکان نه اینترنت خوبی دارد و نه مسیر رفت و آمد مناسب! مسئولان امر چرا به تقداه و پیشنهادات توجهی ندارند؟ مگر می‌شود بدون بررسی نقدها و پیشنهادات افراد دارای صلاحیت و کارشناس پیشرفت کرد؟ شاید مدیران این جشنواره اعتقاد دارند که انسان‌های کاملی هستند و هیچ احتیاجی به نظر دیگران ندارند. توجه داشته باشید که جشنواره سینما حقیقت هم با این مشکلات مواجه است. اما این جشنواره با ثبات مدیریتی چند ساله و تغییر مکان برگزاری از سینما فلسطین به پردیس سینمایی چارسو باعث بالا رفتن کیفیت برگزاری شد. روابط عمومی این جشنواره هم رابطه خوبی با اهالی رسانه دارد. اما جشنواره فیلم فجر چه رابطه مثبت و سازنده‌ای با اهالی رسانه دارد؟ از سوی دیگر بسیاری از رسانه‌ها نیز مقصر هستند.

مثلا یکی از خبرگزاری‌های رسمی کشور نام بیش از ۱۰ نفر را به عنوان خبرنگار سینمایی معرفی کرده است! یکی از روزنامه‌ها هم نام نویسنده بخش اندیشه را به عنوان روزنامه‌نگار سینمایی در کنار شش نفر دیگر معرفی کرده است. چقدر خوب شد که وزارت فرهنگ دولت دوازدهم بحث شفاف‌سازی را پیش‌کشیده است و شاهد اعلام اسامی هستیم. این وضعیت واقعا ناراحت‌کننده است.

نکاتی مهم درباره جشنواره فیلم فجر

کیوان کثیریان از منتقدان سینما در یکی از روزنامه‌ها نوشته است: «فهرست فیلم‌های بخش مسابقه سینمای ایران اعلام شد و من مثل همیشه معتقدم به این دلیل که تا این لحظه جز هیئت انتخاب و برخی مسئولان جشنواره کسی همه فیلم‌ها را ندیده، طبیعتا نمی‌توانیم درباره حقانیت

«بتکار» نقاط منفی و مثبت جشنواره فیلم فجر را بررسی می‌کند

اوج در دهه ۶۰؛ سقوط بزرگ از دهه ۸۰!

گروه هنر-سروناز آقامانی: جشنواره سی‌وهفتم فیلم فجر با کوله‌باری از اشکالات و عدم مدیریت در راه است. این جشنواره زمانی تبدیل به ویتترین اصلی سینمای ایران شده بود و کارگردانان مطرح سینمای جهان وارد آن می‌شدند. اما حالا شاهد هستیم مهم‌ترین جشنواره هنری جمهوری اسلامی ایران تبدیل به یک دوره‌هی پر از حاشیه و مملو از نقاط ضعف شده است که حتی کارگردانان باسابقه سینمای ایران مانند کمال تبریزی اعلام می‌کنند برای داشتن اکران بدون دردرس فیلم‌های‌تان را به این جشنواره ندهید!

مشکلات این جشنواره با یک آیین‌نامه‌بسیار ضعیف، عدم ثبات مدیریتی، نداشتن استراتژی روشن، دخالت‌های غیر فرهنگی و مکان برگزاری استیجاری به اوج رسیده است

در روزهای اوج خود و ویتترینی جذاب از تولیدات فیلمیک بوده است که در وضعیتی رو به کمال و امیدوارانه قرار داشت و در مجامع بین‌المللی هم جایگاه خوبی به دست آورد. سینمایی که پس از این دوران در سراسرینی مضمون و عملکرد افتاده است و هرگز نتوانست به آن دوران باشکوه بازگردد. اگرچه امروز در ابعاد و حجم، فیلم‌های بیشتری می‌سازیم و حتی به لحاظ تکنولوژیک در جایگاهی بسیار بهتر از دهه‌های ۶۰ و ۷۰ قرار داریم اما فیلم‌ها دیگر آن اثرگذاری و ماندگاری سابق را ندارند؛ به صورتی که کمتر فیلم معاصری است که ذهن مخاطب را در به خاطر سپردن دیالوگ‌ها و ثبت سکانس‌ها در حافظه به چالش بکشد و در

انتخاب‌ها اظهارنظر کنیم. گرچه تجربه چند ساله اخیر نشان داده معمولا و قطعا چند فیلم که از جشنواره بیرون مانده‌اند از چند فیلم داخل بخش مسابقه باکیفیت‌تر بوده‌اند ولی به دلایل فرامتنی-اعم از ممیزی، مصلحت‌ها، اولویت‌ها و رودرپایسی‌ها- به جشنواره راه نیافته‌اند و به رغم شایستگی از حق‌شان محروم شده‌اند. ولی فعلا درباره ماهیت جشنواره فجر و آئین نامه این جشنواره می‌شود بسیار حرف زد. متاسفانه پس از سی و هفت سال، جشنواره هنوز یک آئین نامه پیشرو و روزآمد ندارد و تازه همین آیین نامه نیم‌بند هم در همه مراحل جشنواره معمولا نادیده گرفته می‌شود». از سوی دیگر خبرگزاری ایرنا نوشته است: «جشنواره فیلم فجر در دهه‌های ۶۰ و ۷۰

نظری به فیلم وسترن «برادران سیسترز» به کارگردانی «ژاک اودیار»

«اشیا» از مناسبات اجتماعی در فیلم می‌گویند

را سفره کنید.» تصویر «سرباز جنگی که خون به پا می‌کند» یکی از شمایل‌های اصلی آمریکایی است. سربازان همیشه با اسلحه هستند. اسلحه مناسبات اجتماعی آمریکایی را شکل می‌دهد. این نشانه به منزله «قدرت» هم عمل می‌کند. همان‌طور که «پرسه‌زن» در روزگار کنونی تبدیل به «خریدار» شده است؛ قهرمان‌های باغی فیلم وسترن هم تبدیل به سربازان جنگی آمریکایی شده‌اند. سینمای وسترن به نوعی «بازتولید خشونت» آمریکایی در جهان معاصر است. قهرمان‌های وسترن از شهری به شهری دیگر پرسه می‌زنند و هر لحظه خون به پا می‌کنند. آیا آنها همان سربازان آمریکایی نیستند که تبدیل به ماشین جنگی شده‌اند؟ *روزنامه‌نگار

هنر

خبر

«اسکور سیزی» یک مستند جدید درباره «باب دیلن» می‌سازد

کمپانی نتفلیکس از ساخت یک اثر مستند به کارگردانی «مارتین اسکورسیزی» درباره تور معروف «باب دیلن» ترانه‌سرای برنده نوبل در اواسط دهه ۷۰ میلادی خبر داد.

به گزارش ایسنا به نقل از گاردین، این مستند شامل مصاحبه‌های جدیدی با «باب دیلن» ترانه‌سرا، نویسنده و خواننده نامدار آمریکایی است و به روح پراضطراب آمریکا در سال ۱۹۷۵ و موسیقی سرشار از لذت و شادی می‌پردازد که «باب دیلن» در پاییز آن سال در قالب تور «Rolling Thunder Revue» اجرا کرد.

این فیلم قرار است امسال برای نمایش آماده شود و برخی از گزارش‌ها حاکی از آن است که لحن غیرمستقیم‌تری در مقایسه با مستند «باب دیلن» ساخته «اسکورسیزی» در سال ۲۰۰۵ با عنوان «راهی به خانه نیست» دارد. مستند قبلی اسکورسیزی به موضوع به شهرت رسیدن «دیلن»، نقل مکانش به نیویورک و یک دوره کناره‌گیری از فعالیت پس از تصادف با موتورسیکلت در سال ۱۹۶۶ می‌پرداخت.

«راجر ایبرت» منتقد معروف مستند «راهی با خانه نیست» اسکورسیزی را اثری استادانه توصیف کرده بود که در آن تصاویر مستند با

قدرت روایت داستانی بسط می‌یابد. تور «Rolling Thunder Revue» که دستمایه سخت مستند جدید «اسکورسیزی» درباره «باب دیلن» است، شامل توری پرستاره از چندین هنرمند بود که در اکتبر ۱۹۷۵ آغاز شد و در می ۱۹۷۶ به پایان رسید. «جانی میشل»، «جون بایز»، «میک رانسون»، «بت میدلر»، «راجر مک‌گین»، «ایمولو هریس» و «آلن گینسبرگ» از جمله هنرمندانی بودند که در این تور موسیقی «باب دیلن» را همراهی می‌کردند.

این تور را یکی از ارزشمندترین توره‌ای موسیقی تاریخ می‌دانند که شامل زیباترین آثار ساخته‌شده توسط «باب دیلن» بود. در سال ۲۰۰۲ آلبوم رسمی این تور موسیقی نیز پس از

چندین سال منتشر شد. مستند «اسکورسیزی» تنها اثر جدید درباره «باب دیلن» نیست و «لوکا گوادانینو» کارگردان فیلم «مرا به نامت صدا کن» نیز از ساخت فیلمی بر اساس آلبوم «خون روی مسیره‌ها» خبر داده است که «فیشر کینگ» و «ریچارد لاگرانوس» نویسنده‌گی فیلمنامه آن را بر عهده دارند.

«باب دیلن» خواننده و ترانه‌سرای آمریکایی از نگاه بسیاری، تاثیرگذارترین چهره در تاریخ موسیقی آمریکا محسوب می‌شود و برخی ترانه‌های او توسط بسیاری از خوانندگان مشهور دوباره‌خوانی شده است. او در پدیدار شدن سبکی در موسیقی به نام «راک بومی» در اواسط دهه ۶۰ بسیار تاثیرگذار بود و به «شکسپیر» هم‌نسلان خود شهرت یافت. او در در پنج دهه اخیر در موسیقی آمریکا به عنوان یک پدیده مطرح بوده است.

آکادمی نوبل در نوامبر ۲۰۱۶ نام «باب دیلن» را به عنوان برنده نوبل ادبیات اعلام و «خلق تعابیر جدید شاعرانه در سنت شعر آمریکایی» را علت برگزیدن او عنوان کرد. انتخاب یک ترانه‌سرا و خواننده به‌عنوان برنده نوبل ادبیات، واکنش‌های مثبت و منفی بسیاری را به همراه داشت و نوع عملکرد او در مقابل کسب این جایزه مهم ادبی به این حواشی دامن زد. او سرانجام چند روز پیش از مهلت پایانی، جایزه ۹۲۴ هزار دلاری نوبل ادبیات را از آن خود کرد.

فیلم‌های بخش «نسل» بر لیناله معرفی شدند

فیلم کوتاه «تتو» ساخته فرهاد دل آرام به نمایندگی از سینمای ایران در شصت‌ونهمین دوره جشنواره برلین حضور خواهد داشت.

به گزارش مهر، شصت‌ونهمین برلیناله که از ۷ تا ۱۷ ت فوریه ۲۰۱۹ (تا ۱۸ تا ۲۸ بهمن) برگزار می‌شود، دقایقی پیش اسامی شرکت‌کنندگان در بخش «جنراسیون» یا فیلم‌های این بخش از میان نزدیک به ۲۵۰۰

شرکت‌کننده انتخاب شده‌اند و در مجموع ۶۲ فیلم کوتاه و بلند از ۳۶ کشور و تولیدکننده در دو بخش «اکا پلاس» و «اکا پلاس» به نمایش درمی‌آید.

فیلم ایرانی حاضر در این بخش که تاکنون تنها نماینده سینمای ایران در جشنواره شصت و نهم برلین محسوب می‌شود، فیلم کوتاه «تتو» است. جشنواره برلین امسال (۲۰۱۹) برخلاف معمول سال‌های اخیر فیلم بلندی از ایران انتخاب نکرده اما سینمای ایران در بخش «نسل» برلین یک نماینده دارد؛ فیلم کوتاه «تتو» به کارگردانی فرهاد دل آرام. بخش «نسل» از بخش‌های اصلی و رقابتی جشنواره برلین است که در ۲ بخش کوتاه و بلند برگزار می‌شود.

نظر جالب خسرو سینایی درباره صادق هدایت

خسرو سینایی می‌گوید اگر صادق هدایت دسترسی به دوربین و امکانات داشت احتمالا فیلمساز می‌شد اما در آن دوران بیشتر بر روی ادبیات تمرکز داشته‌است.

به گزارش ایسنا، خسرو سینایی کارگردان، فیلمنامه نویس و مستندساز درباره مستند داستانی «گفت‌وگو با سایه» که در دهه ۸۰ ساخته شده و قرار است ۲۴ دی‌ماه در سی‌دومین عصر فیلم بهازان به نمایش در بیاید،

بیان کرد: این یک اثر مستند داستانی بر اساس فیلم‌هایی است که صادق هدایت دیده و همچنین تحقیقاتی که آقای حبیب احمدزاده انجام داده بود، به من پیشنهاد شد و تصمیم گرفتیم با رعایت جنبه‌های انصاف و اطلاعاتی که در دسترس است و فیلم‌هایی که صادق هدایت دیده بود که مستند داستانی بسازیم.

او ادامه داد: نکته اصلی اینجاست، بسیاری از کسانی که راجع به صادق هدایت اظهار نظر می‌کنند آن فیلم‌ها را ندیده بودند بنابراین باید اثری ساخته می‌شد که نه بت‌شکنی کند و نه بت‌سازی در عین حال یک تحقیق جدی باشد. خوشحالم که هفته دیگر آن را نمایش می‌دهند.

فیلم‌های فجر تا اول بهمن فرصت دارند

معاون اجرایی سی‌وهفتمین جشنواره فیلم فجر با اعلام تعدید مهلت ارسال فیلم‌های این دوره از جشنواره به دبیرخانه، گفت: «بلیت‌فروشی برای نمایش مردمی جشنواره هم به زودی نهایی و زمان آن مشخص خواهد شد.»

عزت‌الله علیزاده در گفت‌وگو با ایسنا در پاسخ به اینکه با توجه به پایان مهلت تکمیل فیلم‌ها در تاریخ ۲۰ دی‌ماه، چه تعداد از آثار کامل نشده‌اند، بیان کرد: «در حال حاضر بخش عمده فیلم‌ها در مراکز خدمات فنی در حال تکمیل هستند ولی از آنجا که آخرین‌زمان تحویل نسخه کامل فیلم‌ها (DCP) در مقررات جشنواره بیستم دی‌ماه تعیین شده بود، با توجه به شرایط فنی اکثر فیلم‌ها و موافقت دبیر محترم جشنواره، مقرر شد که مهلت تعیین شده تا اول بهمن تمدید شود تا در فرصت باقی‌مانده مراحل فنی فیلم‌ها تکمیل شود.»

او افزود: «به این ترتیب آخرین مهلت را یکم بهمن‌ماه اعلام می‌کنیم تا نسخه دی‌سی‌پی فیلم‌ها تحویل داده شود و اگر صاحب اثری نتواند تا این تاریخ نسخه‌ای از فیلم خود را به دبیرخانه تحویل دهد، قاعدتا فیلم دیگری جایگزین اثر آنها می‌شود.»

